

Retsudvalget
L 97 - Bilag 17
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

JUSTITS

Lovafdelingen

Dato: 1. april 2009
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7002-0007
Dok.: JNW40180
+ bilag

Vedlagt sendes til Retsudvalgets orientering kopi af brev af 31. marts 2009 fra Viasat A/S, Boxer A/S og Canal Digital A/S. Henvendelsen indeholder kommentarer til brev af 24. marts 2009 fra Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet, jf. L 97 – bilag 10.

Henvendelsen giver ikke anledning til kommentarer fra Justitsministeriet.

Justitsministeriets kommentarer til brevet fra Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet fremgår af besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 28 vedrørende lovforslaget.

Brian Mikkelsen

/
Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Jmt. mdt.
- 1 APR. 2009

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1210 København K
Att.: Justitsminister Brian Mikkelsen

cc. Kulturminister Carina Christensen

København, d. 31. marts 2009

Notat vedr. Forbrugerrådet og Forbrugerombudsmandens henvendelse til Retsudvalget og vedr. Dansk Energis henvendelse til Retsudvalget vedr. L97

Forbrugerrådet og Forbrugerombudsmanden samt Dansk Energi har i forbindelse med deres foretræde for Retsudvalget d. 26. marts 2009 fremsendt notater, der begge kritiserer Justitsministerens ændringsforslag til L97 om at undtage TV-markedet for hovedreglen i § 25, stk. 1 i en begrænset periode til 1. januar 2012. Viasat, Canal Digital og Boxer finder det nødvendigt at kommentere notaterne, da de indeholder misvisende informationer. Nedenfor er refereret nogle af de påstande, som giver anledning til kommentarer.

Mange klager på TV-området kan fjernes, hvis regeringens ændringsforslag bortfalder – og udsagn om binding i op til 15 måneder på TV-området.

I notatet angives det, at Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet modtager mange klager om lange bindingsperioder på TV-området. Canal Digital og Viasat stiller sig undrende over for denne udmelding. Viasat har forhørt sig hos Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet og har fået bekræftet at der ikke er nogen klager. Canal Digital har ikke haft en klage i næsten 10 år på dette område. Boxer har af naturlige grunde ingen klager. Det er derfor i bedste fald i strid med sandheden, når det fremføres, at der er mange klager om bindingsperioder.

Anmodning om fortsat adskillelse af markedsføringsloven og forbrugerftaleloven

Det er naturligvis beklageligt med klager til Forbrugerombudsmanden på TV-området – også de der skyldes markedsføring. Derfor synes vi, at man fra Forbrugerombudsmandens og Forbrugerrådets side bør søge en løsning på problemerne, der hvor de med rette hører til – i dette tilfælde i forhold til markedsføring og ikke bindingsperioderne. Vi finder det meget uhensigtsmæssigt og alene egnet til forvirring, at forbrugerftalernes bindingsperioder jf. L97 sammenblandes med markedsføringsklager.

15-måneders binding

Forbrugerombudsmanden nævner også, at forbrugere på TV-området fastholdes i 15-måneders bindingsforhold. Hertil kan vi bemærke, at hverken de nuværende forhold eller situationen efter vedtagelsen af L97 muliggør 15-måneders bindinger. Viasat, Canal Digital eller Boxer har ikke 15-måneders binding. I alle tre tilfælde er der tale om maksimalt 12 måneders binding. For Viasats vedkommende kan der opsiges med tre måneders varsel fra 9. måned. For Boxer og Canal Digital's vedkommende kan der opsiges med 1 måneds varsel fra 11. måned i perioden. Hertil kommer, at kunderne ikke

er bundet af 12-måneder – men de har mulighed for at vælge det. Forbrugerne kan også vælge løbende abonnement uden binding – og hvis det ønskes, vil udbyderne også gerne lancere 6 måneders tilbud, men dette har ikke tidligere været efterspurgt. Derfor er det i bedste fald misvisende at tale om 15 måneders binding, både i forhold til den nuværende situation og i forhold til den situation, som en vedtagelse af L97 inklusiv ændringsforslag vil skabe.

Et særligt behov for regulering af TV-markedet

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådets notat nævner dom afsagt i Sø- og Handelsretten d. 15. juni 2005 og TV- distributørernes markedsføring som eksempler på, at TV-markedet skal reguleres med kortere bindingsperioder. I denne sag fik Viasat medhold i at kunne binde forbrugeren i 12 måneder, når forbrugeren opnår en betydelig økonomisk fordel i bindingsperioden. Det skal i den forbindelse nævnes, at man i udvalgets betænkning om revision af Forbrugeraftalen i 2004 (betænkning nr. 1440) påpegede, at udvalget afstod fra at foreslå en udvidelse af den eksisterende regel om bindingsperioder. De mente, at der burde foretages en række yderligere undersøgelser og overvejelser om konsekvenserne ved kortere bindingsperioder, og at udvalget ikke havde haft mulighed for at gøre dette. Undersøgelserne er ikke foretaget, hvorfor konsekvenserne for både forbrugere og de forskellige brancher ved at forkorte bindingsperioderne ikke er bekendte.

Forbrugerne opnår intet ved 12 måneders binding

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet hævder, at der ikke vil være forskel på pristilbuddet til en kunde på et 6 måneders og 12 måneders abonnement, og mener ikke at prisen på udstyr kan bruges som argument for en undtagelse.

Som tidligere påpeget, så subsidierer TV-distributørerne både en digital TV-boks og installationen, når forbrugerne indgår aftaler med 12 måneders binding. Bindingsperioden giver større sikkerhed og dermed også større risikovillighed, samt muligheden for at fordele startomkostningerne over en længere periode. En reduktion til 6 måneder vil betyde, at TV-distributørerne er nødsaget til at pålægge forbrugeren en større del af startomkostningerne. I dette tilfælde en ekstra omkostning på 700-800 kr. per digital TV-boks i stedet for 0 kr. Alternativet er at lade de eksisterende kunder betale mere.

Det synspunkt, at TV-distributørerne grundet øget konkurrence vil ende med at give en digital TV-boks til 0 kr. efter blot 6 måneders bindingsperiode, kan med rette anfægtes. Et simpelt regnestykke vil dokumentere, at en forkortelse af bindingsperioden vil generere et betragteligt underskud per ny kunde. I Boxers tilfælde forværres det af, at man ikke har "gamle" overskudsgivende kunder til at dække tabene.

I notatet fra Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet sammenlignes TV-området og mobilteleområdet. Det skal i den forbindelse understreges, at det ikke muligt at foretage en komparativ analyse og nå konklusionen, at TV-markedet burde agere på tilsvarende vis med samme prisstruktur. Det er ikke ualmindeligt, at et mobiltelefonabonnement med 6 måneders bindingsperiode beløber sig til 3-4000. kr. Derfor kan teleudbyderne sagtens forære en mobiltelefon til kunden for et par hundrede kroner. Prisen for et TV-abonnement i 6 måneder vil andrage ca. 1500 kr. Dertil kommer værdien på en digital modtagerboks, som ligger i omegnen af 1200-1500 kr. TV-distributørerne kan ikke tilbyde udstyret til 0 kr. Ydermere skal understreges, at der på mobilteleområdet ikke er de samme udgifter til eksempelvis indhold – TV-distributørerne skal betale for TV-

kanalerne, hvilket er en ganske betragtelig omkostning. Forbrugerrådet har fået forelagt disse oplysninger på et møde, hvorfor vi står helt uforstående over for Forbrugerrådets påstand om det modsatte.

Konkurrencen skades ved indførelse af en undtagelse på TV-markedet

Boxer har som ny gatekeeper brug for at få fodfæste på markedet, så de kan opfylde den funktion om fornyet konkurrence, der oprindeligt var tiltænkt fra politikernes side. Derfor er det kun rimeligt, at de får lov til at agere på samme favorable vilkår, som de eksisterende aktører har kunnet med 12 måneders abonnementsaftaler.

Dertil skal anføres, at både Viasat, Canal Digital og Boxer er at betragte som små aktører i forhold til kabeloperatører som YouSee og TeliaStofa, der andrager sig mere end 80 % af det samlede betalings-tv marked. Størstedelen af kabelkunderne i Danmark får leveret deres TV-signal analogt, hvorfor de ikke har brug for en digital TV-boks. Det betyder, at operatørerne er fritaget for at subsidiere disse. Deres position vil blive konkurrencemæssigt forbedret, såfremt regeringens ændringsforslag ikke vedtages, da operatørerne vil kunne tilbyde langt mere favorable TV-abonnementer – idet de ikke er belastet af udgifter til hardware og installation. Resultatet vil derfor blive mindre konkurrence på TV-markedet, samt at flere danske forbrugere fortsætter med et analogt TV-signal. Meget mod hvad man med rette har ønsket fra politisk side. Dette er ligeledes blevet fremlagt til Forbrugerrådet på flere møder.

Bydere på gatekeeperrollen var bekendt med den mulige ændring af Forbrugerftaleloven og derfor er det ikke et brugbart argument

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådets notat angiver, at byderne var bekendte med den mulige ændring til maksimalt 6 måneder, hvorfor det ikke kan bruges som argument for at undtage TV-markedet med sigte på at opfylde betingelserne givet i udbudsmateriale og i de forskellige bud. Angående Boxers forretningsplan blev denne udarbejdet på eksisterende lovgrundlag – det vil sige 12 måneder, hvilket i forhold til ejere og bestyrelse, er den korrekte fremgangsmåde. I ansøgningen blev det eksplicit fremhævet, at en reduktion af bindingsperioden ville være en alvorlig trussel mod forretningsplanen. Ansøgningen og problemerne med en reduceret bindingsperiode blev tilmed sammen med Boxers forretningsplan fuldt ud anerkendt og godkendt af myndighederne, der på det tidspunkt var opmærksomme på overvejelserne om en mulig ændring af Forbrugerftaleloven.

Justitsministerens ændringsforslag vil mindske forbrugerbeskyttelsen, konkurrencen og den teknologiske udvikling

Dansk Energi hævder, at Justitsministerens ændringsforslag vil begrænse forbrugerbeskyttelsen, men begrundet det ikke i notatet. Faktum er, at ændringsforslaget vil give forbrugerne flere valgmuligheder. De kan, som oven for påpeget, helt undlade at binde sig eller vælge en 12 måneders model, der giver økonomiske fordele. Samtidig er det vigtigt at pointere, at TV-abonnementer har en fast pris i hele perioden, som er bekendt fra det tidspunkt, hvor forbrugeren indgår aftalen med dem. Der er ikke tale om omkostninger, der varierer, alt efter hvor meget forbrugeren gør brug af produktet, som tilfældet er i forbindelse med mobiltelefoni.

Hvad angår konkurrenceelementet, må det igen understreges, at 12 måneders binding rent faktisk giver Viasat, Canal Digital og Boxer mulighed for at konkurrere med

eksempelvis de store kabel TV-udbydere (og på sigt bredbånds-TV), så alt andet lige er det med til at skærpe konkurrencen på markedet. Dertil skal anføres, at Dansk Energis medlemmer, som kan udbyde bredbånds-TV, for langt de flestes vedkommende tilbyder triple play løsninger. Det vil sige, telefoni, TV og internet i samme produkt. En produktløsning som stiller dem konkurrencemæssigt meget bedre end Viasat, Canal Digital og Boxer, der kun kan tilbyde TV.

Ydermere skal påpeges, at ændringsforslaget ikke vil indføre forskelligt regelsæt for forskellige udbydere af TV-abonnementer. Bredbånds-TV udbydere er ikke begrænset af 6 måneder, hvad angår TV-abonnementer. Det er kun bredbåndsabonnementet, som er reguleret i udbudsbekendtgørelsen. De kan rent faktisk tilbyde 12 måneders aftaler på selve TV-abonnementet og derved fastholde kunderne. Det er kun, når de foretager en bundling af produkterne med deres triple play, at det giver mest mening at udbyde aftaler med maksimalt 6 måneders binding. Vælger elselskaberne i stedet udelukkende at tilbyde TV som et produkt sidestillet med de andre produkter i deres portefølje, vil de kunne fastholde 12 måneder på dette abonnement. Det skyldes, at idet den danske telelov, herunder definitionen af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, skal fortolkes direktivkonformt, må definitionen forstås således, at der skal være tale om tjenester, der udelukkende eller overvejende, består i transport af kommunikation. Da den tjeneste, der består i at udbyde radio/tv-programmer til forbrugerne, overvejende er en indholdstjeneste (rådighedsstillelse af indhold), mens selve transporten af radio/tv-signalerne er et subsidiært element ved tjenesten, opfylder tjenesten ikke betingelsen for at være en elektronisk kommunikationstjeneste. Teleloven finder derfor ikke anvendelse, hvorfor udbudsbekendtgørelsen – herunder 6 måneders bindingsreglen – heller ikke gør det. Det vil igen sige, at der kan indgås aftaler med 12 måneders binding for TV via fibernet. Dermed vil ændringsforslaget ikke begrænse nogen, eller lovgivningsmæssigt forskelsbehandle tv-udbydere.

Det kan tilsvarende undre os, at Dansk Energi får det til at lyde som om bredbåndets fremtid langt henne af vejen er afhængig af, at bindingsperioderne reduceres til 6 måneder. Fibernet dækker ikke hele Danmark. Hvis man ser på elselskabernes udrulningshastighed, må vi konstatere, at det for rigtig mange forbrugere, der skal træffe et valg inden 1. november 2009, ikke er et alternativ til parabol-TV og DTT. Så Dansk Energi foreslår, at man begrænser disse mennesker valgmulighed og økonomiske gevinst ved subsidiering uden rent faktisk at kunne tilbyde dem et alternativ. Det virker ikke rimeligt.

Med hensyn til den teknologiske udvikling kan vi igen henlede opmærksomheden på IT- og Telestyrelsens strategiske eftersyn af teleområdet, hvori det konkluderes, at længere bindingsperioder kan være gunstige for udviklingen. Dette blot for at nuancere Dansk Energis påstand om, at det modsatte vil gøre sig gældende.

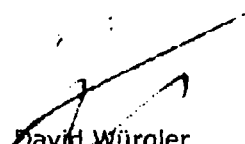
Med venlig hilsen

Kim Poder
Adm. direktør
Viasat A/S

Steen Ulf Jensen
Adm. Direktør
Boxer A/S

David Würgler
Advokat
Canal Digital A/S